

liv ophæves af Grunde, de ikke selv er Herre over, f. Eks. paa Grund af den ene Ægtefælles Indlæggelse paa Sindssygehospital. — Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, er det sociale Udvalg berettiget til for et Aar ad Gangen at forhøje den efterlevende Ægtefælles Aldersrente med et Beløb paa indtil Halvdelen af det i § 40, Stk. 2, nævnte Tillæg.

§ 40.

Stk. 1. For Invalididentynderes Vedkommende vil der til den i § 39 nævnte Rente være at lægge et Tillæg for Invaliditet paa henholdsvis 90 Kr., 84 Kr. og 78 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredje af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper, jfr. dog § 85.

Stk. 2. Medfører Invaliditet en Tilstand af Hjælpeløshed, der nødvendiggør, at Invaliden stadig maa have Bistand af andre, og yderligere afskærer ham fra at paatage sig erhvervsmæssigt Arbejde af praktisk Betydning, vil der til det i Stk. 1 nævnte Tillæg yderligere være at føje et Tillæg paa henholdsvis 180 Kr., 168 Kr. og 156 Kr., jfr. dog § 85. Naar en saadan Invalid overgaar til at oppebære Aldersrente, beholder han dette saavel som det i Stk. 1 nævnte Tillæg.

Stk. 3. Opfylder to samlevende Ægtefæller hver især Betingelserne for at oppebære det i Stk. 2 omhandlede Tillæg, nedsættes det med $\frac{1}{4}$ for hver.

Stk. 4. Har en Invalide- eller Aldersrentenyder fuld Forsørgelsespligt overfor Børn under 15 Aar, ydes som Tillæg for det første Barn under 15 Aar et Beløb af henholdsvis 144 Kr., 120 Kr. og 96 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredje af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper; for hvert følgende Barn under 15 Aar ydes henholdsvis 72 Kr., 60 Kr. og 48 Kr., idet der dog højst kan ydes henholdsvis 360 Kr., 300 Kr. og 240 Kr. i alt, jfr. dog § 85. — Har flere Rentenydere Forsørgelsespligt overfor samme Barn, tilkommer Tillæget kun den, der helt eller overvejende underholder Barnet. — Enhver Forandring i Antallet af en Rentenyders Børn under 15 Aar faar Virkning fra den 1. i den følgende Maaned. — For saa vidt og saa længe et Barn er fjernet fra Hjemmet i Henhold til Afsnit II i Lov om offentlig Forsorg, bortfalder det heromhandlede Tillæg for paagældende Barns Vedkommende. Det samme gælder med Hensyn til et Barn, for hvilket der udbetales Bidrag i Henhold til Afsnit III i nævnte Lov.

Stk. 5. Skønner Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten —, at en Invalide- eller Aldersrentenyders Forhold er ganske særlig vanskelige, kan den tilstaa paagældende et personligt Tillæg; der vil herved særligt være at tage Hensyn til meget gamle og svagelige Aldersrentenydere. Det samlede Beløb, Kommunalbestyrelsen anvender til saadanne Tillæg, maa dog for hvert Aar ikke overstige 5 pCt. af Grundbeløbene af de Invalide- og Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udredet i Kommunen. Har Antallet af Rentenydere i en Kommune i det foregaaende Regnskabsaar været mindre end 10, kan Kommunalbestyrelsen, hvor Forholdene gør det paakrævet, dog med Amtets Samtykke anvende mere end 5 pCt.

§ 41.

Stk. 1. Retten til at oppebære Invalide- eller Aldersrente med dennes Grundbeløb efter § 39 er betinget af, at vedkommendes aarlige Indtægt, beregnet efter Reglerne i Stk. 3, ikke repræsenterer en Værdi, der overstiger 40 pCt. af Grundbeløbet.

Stk. 2. Saafremt Indtægten er større, bliver 60 pCt. af det overskydende Indtægtsbeløb at fradrage i Renten og eventuelle Tillæg efter § 40, Stk. 1—4. Renten med Tillæg kan dog for Invalididentynderne ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af Grundbeløbet. Bliver Aldersrenten som Følge af Fradraget mindre end $\frac{1}{12}$ af Grundbeløbet, bortfalder den.